

[Albrechtsen]

hr. Fogh Rasmussen, og jeg har så sendt spørgsmålet videre til indenrigsministeren, som jeg så håber vil besvare det, nemlig spørgsmålet, om det virkelig kunne være således, at det fortsat var indenrigsministerens og altså dermed regeringens opfattelse, at dette beløb på 1½ mia. kr. skulle skæres væk fra anlægsrammerne med den konsekvens, at kommunerne ikke kan løse miljøopgaverne.

Hr. Fogh Rasmussen var uklar på dette punkt. Jeg ved ikke, hvorfor han var det, men da jeg så spurgte ham, om han ikke ville komme op og præcisere, hvad der egentlig var hans, Venstres og regeringspartiernes holdning på dette punkt, var han ude af stand til at svare, og det forstår jeg fortsat ikke. Jeg vil også endnu en gang opfordre hr. Fogh Rasmussen til at opklare det problem, for vi må da have krav på at vide, hvad regeringen egentlig mener, eller i hvert fald hvad Venstre mener, når man nu forsøger på at tilsløre sin politik på det område.

Et andet punkt, hvor finanslovsforslaget efter vores mening er endog særdeles groft, er den arbejdsgivermentalitet, som gennemsyrrer hele dette forslag. Det er ikke et forslag, der er udarbejdet af folk, der tænker som lønmodtagere, det kan man i hvert fald roligt konstatere. Det er et forslag, der er udarbejdet af folk, der tænker som arbejdsgivere i enhver henseende, og som ønsker at bruge statsmagten som redskab for arbejdsgiverne i de kommende overenskomstforhandlinger. Man ønsker simpelt hen via Finansministeriet at køre staten ind som støttepart til arbejdsgiversiden over for lønmodtagerne i forhandlingerne.

Derfor spiller man ud med en uhørt grov ramme over for de offentligt ansatte, en ramme, der ikke tillader forbedringer, en ramme, der f.eks. også vil gøre det umuligt på nogen som helst anstændig måde at gennemføre en arbejdstidsnedsættelse, for det vil der ganske enkelt ikke være plads til, især ikke hvis der samtidig skulle være plads til bare delvis at genoprette noget af det enorme efterslæb, som de virkelig mange lavtlønnede offentligt ansatte har.

Derfor er finanslovsforslaget en hån imod de offentligt ansatte og i øvrigt også temmelig meget hyklerisk i betragtning af, at der dog er borgerlige politikere, som har gået rundt og slået ud med løfter om, at man måske også skulle til at se på at lette lidt for de

offentligt ansatte, som man har behandlet temmelig hårdt i de sidste to overenskomster. Men der er altså lagt op til en direkte negativ løsning, en fortsættelse af det reallønsfald, som de borgerlige har påført de offentligt ansatte.

Indtægtssiden vil jeg også godt komme med et par bemærkninger til. Nu er det jo desværre sådan, at vi har det ulyksalige skatteforlig, som regeringen og Socialdemokratiet har indgået. Det er godt for regeringen, forstået på den måde, at skatteforliget passer som fod i hose til dette finanslovsforslag. Det passer til den politik og til finansieringen af den politik, som de borgerlige fører. Det passer til en finanslov, der ikke løser problemerne.

Af samme grund passer denne indtægtsside naturligvis heller ikke til en finanslov, sådan som vi ønsker den, og derfor er det jo glædeligt, at det efter kartoffelkuren står fast, at de borgerlige har kunnet bryde med principperne i skatteforliget, uden at det fik nogen konsekvenser. Derfor må Socialdemokratiet jo altså også kunne bryde med skatteforliget, når der forhåbentlig snart kommer et flertal i Folketinget af Socialdemokratiet, SF og VS. Så ligger vejen åben for at ændre indtægtssiden, sådan at den rent faktisk kan komme til at passe til den udgiftsside, som vi ønsker skal gennemføres, og som – det erkender jeg – ikke kan gennemføres på denne side af det kommende folketingsvalg.

Vi har peget på de ændringer af indtægtssiden, som skal til, for at man kan lave en finanslov, som tager fat. Vi har peget på det i forbindelse med i hvert fald tre ting, som jeg kort vil nævne her.

Den ene er ophævelse af hele det forkludrede regelsæt i forbindelse med kartoffelsuppen og i stedet en gennemførelse af en egentlig dybtgående rentefradragsreform.

Den anden er et indgreb over for pensionskassebeskatningen, hvor realrenteafgiften enten skal skærpes eller der skal gennemføres en decideret beskatning af pensionskassemedlerne og i det hele taget af privat pensionsopsparing, således at vi andre kan slippe for via skattesystemet at være med til at finansiere et stadig mere usolidarisk og skævt pensionssystem, og således at vi alle over personskatterne kan være med til i stedet at finansiere et solidarisk pensionssystem, der